

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

ANTWERPEN | Geen megafoon overstemt het zwijgen van gebogen hoofden. Deze asielzoekers stapten onlangs van Molenbeek naar Antwerpen. Ze werden ontvangen in de Dossinkazerne, in het Fort van Breendonk en in het parochiecentrum van de Onze-Lieve-Vrouwkathedraal. Het waren echter vooral de deuren die dicht blijven waarvoor ze stapten. De slachtoffers van discriminatie. En twee onbekende Ivorianen, begraven op het Schoonselhof. De eerste bootvluchtelingen die zwijgend, want levenloos, aankwamen in ons land.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Armoedebestrijding

KERK & leven, 11 FEBRUARI 2015

In het mooie artikel van Lieve Wouters over armoedebestrijding en de mogelijke afschaffing van OCMW's zegt de gemeente- en OCMW-secretaris van Oostkamp dat de gemeentediensten en het OCMW dezelfde loketten delen. Volgens hem verdwijnt daardoor het stigma voor iemand die bij het OCMW aanklopt. Ik geloof dat niet. Waarom niet? Omdat de armen in de brede gemeenschap worden gestigmatiseerd. De grote meerderheid vindt hen profiteurs en luiaards die op kosten van anderen leven. Die gedachte zit bij velen ingebakken, ook bij katholieken. Om dat stigma weg te nemen, zullen er nog vele jaren nodig zijn.

Herman VANDECASTEELE, Brugge

Paus Franciscus

KERK & leven, 4 FEBRUARI 2015

Ik las met ongelof de lezersbrieven van Luc Verreycken en Luk Geeraerts over paus Franciscus. Zij menen raad te moeten geven aan de kerkleider die bij zijn

aantreden sterk deed denken aan de beminlijke Johannes XXIII. „Goede avond”, zei paus Franciscus tot het volk op het Sint-Petersplein in Rome, na zijn pausverkiezing. De eenvoud straalde van hem af en als bisschop van Rome sprak hij enkel Italiaans.

Franciscus zoekt rechtstreeks contact met de gelovigen en doet elke ochtend voor hen de mis. Hij koos voor een eenvoudig appartement en ruilde de Mercedes van zijn voorganger voor een meer bescheiden model. Johannes-Paulus II maakte tijdens zijn pontificaat 104 wereldreizen. Door zijn vele afwezigheden verziekte de Romeinse bureaucratie en leidde de curie haar eigen leven. Benedictus XVI was allereerst een theoloog. Onder hem kon de bureaucratie haar gang gaan.

Franciscus is niet zo progressief als men denkt. Aan het einde van de bisschoppensynode over het gezin, in oktober 2014, verklaarde hij Paulus VI zalig – de paus van *Humanae vitae* en het verbod op voorbehoedsmiddelen. Tijdens een persconferentie bij zijn terugkeer uit de Filippijnen herhaalde

hij het klassieke conservatieve standpunt: enkel zonder voorbehoedsmiddelen verdienen katholieken hun plek in de hemel.

Laat deze paus zijn werk afmaken. Hij weet dat hij weinig tijd heeft.

Emile WISPENNINCK,
Sint-Martens-Lennik

Euthanasie

KERK & leven, 4 FEBRUARI 2015

Graag een aanvulling op uw artikel over euthanasie, *Geen zakelijk gegeven*. Wij, christenen, kunnen de vraag naar euthanasie niet los zien van ons geloof. 'Gij zult niet doden' blijft een van de belangrijkste van Gods geboden. Laten we niet vergeten dat we, als we om euthanasie vragen, niet alleen Gods wet overtreden, maar dat we tegelijk ook anderen – in dit geval de artsen – onder druk zetten om misschien tegen hun geweten te handelen.

Daarbij komt de vraag of we nog wel in een leven na de dood geloven. Laten we niet vergeten dat de Kerk het geloof in hemel, hel en vagevuur niet loslaat. In

de *Catechismus van de katholieke Kerk* staat duidelijk dat God goed en kwaad geen gelijk loon geeft. Zijn we er dan zo zeker van dat de dood ons lot zal verbeteren? Zou ons geduldig gedragen lijden, dat we aan God opdragen, ons geen groter en eeuwig geluk bezorgen? Uiteraard is elk uitzichtloos lijden zowel voor de zieke als voor zijn familie zwaar om dragen. Voor Jezus was dat niet anders. Misschien stelt de hedendaagse mens zichzelf gerust door niet in God te geloven. God en de eeuwige waarheden verdwijnen echter niet omdat wij er niet meer in geloven.

G. DESADELEER, Halle

De mens oogst wat hij zaait

KERK & leven, 28 JANUARI 2015

In verband met de recente terroristische aanslagen, oorlogen en moordpartijen stellen velen zich de vraag: „Waarom laat God dat allemaal toe?” Welnu, God is door dat alles even diep geschokt als wij. Maar hoe kunnen wij verlangen dat Hij ons zijn zegen geeft

en bescherming biedt als wij Hem uit ons leven bannen en doen alsof wij Hem niet nodig hebben?

Een voorbeeld. Het begon in de scholen, waar het blijkbaar niet meer nodig is om nog te bidden en waar in de Bijbel niet meer wordt gelezen. Diezelfde Bijbel onderwijst nochtans: „Gij zult moorden noch stelen, maar uw ouders eren en uw naaste liefhebben als uzelf.” Nu vraagt men zich af waarom veel kinderen geen geweten meer hebben en/of geen onderscheid meer kunnen maken tussen goed en kwaad. Toch hebben we die veranderingen in het onderwijs zomaar laten gebeuren.

Het is eigenaardig om vast te stellen hoe makkelijk het voor de mens is God te verwerpen en zich daarna af te vragen waarom zijn wereld een hel wordt. En hoe makkelijk we voor waar aannemen wat de kranten schrijven. Tegelijk trekken we alles in twijfel wat de Bijbel leert. Hopelijk komen we ook ooit tot de spijtige conclusie dat alles te maken heeft met het principe dat ons leert dat de mens oogst wat hij zaait.

Michel ALBRECHTS, Maaseik